

Europaudvalget
Folketingets repræsentant ved EU

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere
Dato: 21. oktober 2008

COSAC – Udviklingen i samarbejdet mellem parlamenterne

1. Baggrund

COSAC-mødet i Paris den 2.–4. november 2008 vil blive et møde præget af debatten om COSAC's rolle og fremtidige funktion.

Folketinget har i flere år spillet en central rolle i udviklingen af COSAC, herunder etableringen af COSAC-sekretariatet, besættelse af stillingen som den første permanente medarbejder i sekretariatet, indførelse af flertalsafgørelser i COSAC, etablering af COSAC's hjemmeside m.m.

Med en mulig ikrafttrædelse af Lissabontraktaten får de nationale parlamenter nye beføjelser og får for første gang direkte indvirkning på beslutningsprocessen.

Det irske parlament har klart tilkendegivet, at man ønsker, at planlægningen om gennemførelse af Lissabontraktatens bestemmelser om de nationale parlamenter fortsætter. Dette betyder selvfølgelig ikke, at bestemmelserne (bl.a. om det gule og orange kort) kan tages i anvendelse, men dels giver det gældende traktatgrundlag muligheder for udvikling af samarbejdet mellem parlamenterne, dels giver "Barroso-initiativet" mulighed for, at de nationale parlamenter kan gøre deres indflydelse gældende over for Kommissionen.

Det kan synes præmaturligt at drøfte subsidiaritetsprøvelse i Lissabontraktaten, specielt da man ikke regner med, at disse bestemmelser vil blive brugt ret meget, men det mere formaliserede samarbejde mellem parlamenterne, der drøftes i relation til subsidiaritetsprøvelsen, vil kunne bruges i relation til den generelle udveksling af informationer om forslag og høringsdokumenter, hvor det vil have meget større betydning.

En ting er klart: Hvis de nationale parlamenter ikke selv træffer beslutning om det fremtidige samarbejde, vil andre gøre det for dem. Bl.a. har Europa-Parlamentet mange holdninger om dette emne.

2. Hvem kan samarbejde ?

De nationale parlamenter/kamre i EU behandler EU-spørgsmål på mange forskellige måder, og der er som følge heraf store forskelle på, hvad parlamenterne finder relevant i deres arbejde. F.eks. er det i flere parlamenter ikke EU-udvalget, der behandler subsidiaritetsspørgsmål.

Dette betyder, at det sjældent vil være muligt at opnå enighed mellem alle parlamenter/kamre, men **at samarbejdet må etableres mellem de parlamenter, der vil deltage.**

3. Forslag til udvikling af samarbejdet

- A. Høringsdokumenter
- B. Forslag til lovgivning
- C. Gule og orange kort
- D. Barroso-initiativet
- E. COSAC's rolle

(Grafisk fremstilling på bilag 1)

3.A: Høringsdokumenter

De nationale parlamenter kan som hidtil sende udtalelser til Kommissionen om **høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger)**. Disse udtalelser og Kommissionens svar sendes til IPEX med et resumé på engelsk (eller fransk), således at parlamenterne her igennem kan blive informeret om evt. problemer i andre parlamenter.

3.B: Forslag til lovgivning

Lovgivningsforslag, der er underlagt subsidiaritetsprøvelse i henhold til Protokol 2 i Lissabontraktaten, behandles i de nationale parlamenter og det foreslås, at **mulige problemer med subsidiaritet rapporteres til IPEX (brug af et særligt symbol) INDEN 6 UGER fra offentliggørelse af sidste sprogversion.** Det vil således være muligt efter 6 uger at få et overblik over, **hvilke parlamenter/kamre, der måske kan have problemer** med et forslag. (Der behøver således ikke at foreligge en formel beslutning i parlamenterne på dette tidspunkt, men kun at et forslag måske kan volde problemer).

Hvis COSAC-sekretariatet, som det er foreslået, efter de 6 uger udarbejder en oversigt over forslag med mulige problemer, **kan de parlamenter, der vil udveksle informationer herom, kontakte hinanden og evt. koordinere deres synspunkter inden for de følgende 2 uger.**

3.C: Gule og orange kort

I de (sandsynligvis få) tilfælde, hvor der er henholdsvis 1/4, 1/3 eller 1/2 af de nationale parlamenter/kamre, der udtaler sig imod et forslag, vil Kommissionen revurdere sit forslag.

Hvis der er tale om et **orange kort** til et forslag, og Kommissionen alligevel vil opretholde forslaget, følger det af Lissabontraktaten, at forslaget og udtalelserne fra de nationale parlamenter sendes til lovgiveren (Rådet og Europa-Parlamentet) – i disse tilfælde finder flere nationale parlamenter, at det kan være nødvendigt med **et særligt møde mellem de nationale parlamenter**, et møde der selvfølgelig er åbent for alle parlamenter, men som typisk vil have deltagelse af de parlamenter, der har afgivet en negativ udtalelse.

På et sådant møde vil der være mulighed for en politisk drøftelse af det pågældende forslag og evt. vedtagelse af en supplerende udtalelse. F.eks. har UK, House of Commons, gjort gældende, at det næppe vil være korrekt, hvis det er Kommissionen, der alene skal resumere de nationale parlameters holdninger til Rådet og Europa-Parlamentet.

3.D: Barroso-initiativet

Grundlaget for det nuværende samarbejde mellem de nationale parlamenter og Kommissionen bygger på det såkaldte "Barroso-initiativ", hvor Kommissionen sender lovgivningsdokumenter og forberedende retsakter til de nationale parlamenter, som opfordres til at sende udtalelser herom til Kommissionen, som så på sin side har lovet at tage udtalelserne med i sine overvejelser.

Denne praksis og de eksisterende regler i de gældende traktater kan danne grundlag for **en aftale mellem de nationale parlamenter om et samarbejde efter samme retningslinjer, som skitseret ovenfor** i relation til Lissabontraktaten. Dog undtaget de gule og orange kort, der ikke kan anvendes før Lissabontraktaten er gældende.

3.E: COSAC's rolle

COSAC's rolle i det kommende samarbejde vil blive et meget centralt tema i drøftelserne på det kommende COSAC-møde.

Der er meget forskellige holdninger til dette spørgsmål.

Europa-Parlamentet fastlagde sin holdning på et møde i det Konstitutionelle Udvalg den 6. oktober 2008. Det fremgår heraf, at Europa-Parlamentet ønsker, at COSAC skal være et forum for udveksling af informationer om samarbejdet mellem parlamenterne og tillige fungere som et socialt forum for skabelse af netværk. Man modsætter sig på det kraftigste, at COSAC (eller et underudvalg herunder) skal have en rolle i behandlingen af subsidiaritets-spørgsmål i henhold til Lissabontraktaten.

Enkelte nationale parlamenter er enige med Europa-Parlamentet.

På den anden side står **det hollandske parlament**, der ønsker nedsat **et subsidiaritets-underudvalg** under COSAC, der skal kunne mødes oftere end COSAC og behandle forslag, der skaber subsidiaritetsproblemer i nationale parlamenter.

Der er ingen tvivl om, at COSAC i henhold til det eksisterende traktatgrundlag kan behandle subsidiaritets-spørgsmål. Som det fremgår af Amsterdamtraktaten kan "COSAC sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unionens lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet,...". (Protokol 9 om de nationale parlameters rolle).

I henhold til Lissabontraktaten kan COSAC sende de bidrag, der findes hensigtsmæssige til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. (Protokol 1, artikel 10)

I COSAC's Forretningsorden er der henvist til den netop citerede protokol i Amsterdamtraktaten. Der kræves således ikke nogen ændring af Forretningsordenen for, at COSAC kan vedtage udtalelser om subsidiaritets-spørgsmålet. Udtalelser om konkrete forslag kan vedtages ved kvalificeret flertal på mindst $\frac{3}{4}$ af de afgivne stemmer (hvert parlament har to stemmer).

Hvis det ikke skønnes hensigtsmæssigt, at COSAC fastlægger en konkret plan for behandlingen af subsidiaritets-spørgsmålet, kan det i Paris fastslås, **at** COSAC i henhold til gældende traktat kan udtale sig om subsidiaritets-spørgsmål, **at** COSAC kan optage drøftelse af subsidiaritets-spørgsmål på dagsordenen for de ordinære møder, **at** ekstraordinære COSAC-møder kan indkaldes i henhold til Forretningsordenen af et flertal af parlamenterne, der tillige kan fastlægge dagsordenen efter aftale med formandskabslandets parlament.

Da sådanne COSAC-møder primært vil kunne være nyttige, hvis der er tale om drøftelse af et forslag, der har fået et orange kort, skulle det ikke være et problem for flertallet bag kortet at få afholdt et COSAC-møde, hvis flertallet ønsker dette.

4. Samarbejdet vedrørende området for Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed. Europol og Eurojust

De nationale parlamenter har tidligere (1991-93) afholdt møder om kontrol med Europol's aktiviteter. Det var det såkaldte PARLAPOL- samarbejde, der holdt møder i Bruxelles og Haag.

Møderne ophørte som følge af manglende interesse blandt de nationale parlamenter.

I Europa-Parlamentet har interessen været større. Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) har arrangeret flere møder med de nationale parlamenter, bl.a. i november 2007 og senest den 7. april 2008. Udvalget har planer om at styrke dette samarbejde og vil bl.a. oprette et informationsnetværk mellem de relevante udvalg i parlamenterne.

Lissabontraktaten giver de nationale parlamenter muligheder for større indflydelse på området for retlige og indre anliggender. De deltager (sammen med Europa-Parlamentet) i evalueringen af gennemførelsen af EU's politikker på dette område og inddrages i den politiske kontrol med Europol og evalueringen af Eurojust's aktiviteter.

De nærmere regler for, hvordan denne kontrol skal udøves, fastlægges – på forslag af Kommissionen – i fællesskab af Ministerrådet og Europa-Parlamentet.

Kommissionen oplyser, at den vil fremsætte forslaget efter Lissabontraktatens ikrafttræden.

Europa-Parlamentet finder ikke, at der er behov for et konkret forslag fra Kommissionen, men vil hellere aftale procedurer, hvorefter Europa-Parlamentet (LIBE-udvalget) koordinerer samarbejdet med de nationale parlamenter.

Det franske formandskab har sat dette punkt på dagsordenen for det kommende COSAC-møde i Paris. Næstformand i Kommissionen Jacques Barrot deltager. Det vil være vigtigt, at stille spørgsmål til ham om Kommissio-

nens kommende forslag og evt. foreslå, at Kommissionen udsender et høringsdokument, før forslaget fremsættes. Dette vil give de nationale parlamenter mulighed for at drøfte form og indhold af dette nye samarbejde, og det vil give de nationale parlamenter mulighed for direkte indflydelse på Kommissionens forslag.

Med venlig hilsen

Peter Juul Larsen

Bilag 1. Grafik

Protocol no. 2 to the Lisbon Treaty: The application of the principles of subsidiarity and proportionality

